

Working testy – výcvik, zábava, sport

Těmito třemi jednoduchými slůvky se Working Testy definují nejlépe. Jak už jsme se v minulém díle dozvěděli, WT byly v Anglii vymyšleny především jako prozkoušení retrieverů pro praxi a udržení výcvikové kondice po celý rok. Dnes je tato aktivita skvělým způsobem, jak dosáhnout dobře vychovaného retrievera hravou formou. Pokud nemáte rádi stereotyp klasických zkoušek a výcvik na oplocených cvičištích vás nebaví, chcete neustále zlepšovat své vědomosti a dovednosti psa, zkuste WT.

Retriever specialista

Cílem Angličanů bylo šlechtit plemena úzce specializovaná pro jeden druh aktivity. Proto v této zemi vznikli specialisté na vystavování zvěře (pointři), slídiči (španělé), draví norníci (teriři) a specialisti na dohledání a aportování (retrieveři). To znamenalo, že lovci pracovali při lovu většinou se dvěma psy. Pointr, či španěl prohledával terén, zatímco retriever se měl v klidu pohybovat u vůdcovy nohy. Když stavěč vypíchl zvěř, kterou lovec úspěšně střelil, nastal čas využít retrievera při dohledání a přinesení zvěře.

Retriever by měl být:

- Klidný a neskákat po vůdci
- nevybíhat od nohy bez povelu
- nesmí kňučet a štěkat
- má pozorně sledovat dění kolem sebe a zapamatovat si i více míst dopadů zvěře
- měl by být ovladatelný i na větší vzdálenost
- zvěř nesmí držet pevně, aby jí nenarušil.

Asi si říkáte proč tak složitě využívat více psů, když stačí jeden... Angličané šli touto cestou se záměrem vyšlechtit opravdové specialisty v oboru a věřili tomu, že jeden pes nemůže být vynikajícím stavěčem, aportérem, slídičem, barvářem dohromady. Na rozdíl od Angličanů, měli Němci opačný názor a vyšlechtili „univerzálního vojáka“ německého ohaře. Toto plemeno u nás rychle zdomácnělo a od našich sousedů jsme přejali i podobné způsoby výcviku a jejich lovecké řády. Když k nám v roce 1970 přišli první retrieveři, bylo s nimi nakládáno jako s ohaři. Asi málo lidí tušilo, jakým způsobem se tito psi cvičí, a proto začali fungovat také jako univerzální psi. Tímto způsobem se přišlo na to, že retrieveři jsou učenliví, ochotní pracovat a začali se využívat i jako psi záchranářští, asistenční nebo jako specialisté na vyhledávání výbušnin a drog.

Retriever sport se snaží představit Vám tu cestu původní, anglickou, a naučit se porozumět retrieverovi tak, aby byl spokojený on i vůdce. Cílem výcviku formou WT není jen získat dummy, čili přiaportovat dummy třeba v čase do pěti minut, ale jde především o spolupráci vůdce se psem a o efektivitu práce. Proto, když chcete začít cvičit tímto způsobem, měl by váš pes zvládat tři základní pilíře, na kterých se staví. SIT, STAY, COME čili sedni, zůstaň, ke mně.

Jaký pes je vhodný pro WT

Máme 6 ras retrieverů (labrador retriever, golden retriever, flat coated retriever, chesapeake by retriever, curly coated retriever a nova scotia duck toaling retriever) kteří mohou být využíváni pro tento sport. Podmínkou je, aby měli průkaz původu FCI.

Co se oblíbenosti ras týče, tomuto sportu kralují labradorští retrieveri a zlatí retrieveri. Tyto dvě rasy se postupem času začaly i dělit na pracovní a výstavní linie, jak je známe např. u německého ovčáka. Tyto typy označujeme jako show a trial (odvozeno od Field Trial). Vyrůstá však i počet flat coated retrieverů, kteří jsou vyrovnanými konkurenty, další méně početnou rasou jsou chesapeake by retrieveri. Se zbylými dvěma rasami se na WT bohužel nesetkáváme takřka vůbec, až na jednu kudrnu, která se WT úspěšně věnuje již několik let.

Rozdíly mezi pracovními a výstavními psy se začaly vyvíjet v době, kdy se z labradorů a goldenů stali oblíbení psi do rodin a na výstavy. Začal se utvářet jejich nynější exteriér a štěňata se stala skvělým prodejním artiklem. Na druhé straně se u pracovních psů šlechtěním docílilo vyrovnaných povah, pevného zdraví a silného „will to please“ (touhy zavděčit se). Tím, že se u pracovního typu nedbalo na exteriér, se z nich stali lehcí, většinou vysocí atleti, s užší hlavou, nevýrazným stopem a někdy i méně typickou srstí. Ale například u pracovních golden retrieverů byla v liniích zachována původní sytě zlatá barva, která se ve výstavních liniích pomalu vytrácí.

Field trialové linie retrieverů se osvědčili nejen jako psi pro lov, Field trial a WT ale i jako vynikající pracanti v oboru obedience (labrador Blackthorn Ceginus letos na MS Obedience v Paříži skončil na 8. místě v silné konkurenci border colii)

Jak začít

Jste li úplný nováček v tomto odvětví, je dobré si před prvním tréninkem pořídit pár nezbytností:

Dummy – aportovací předmět nejčastěji o váze 500g (ale i 250g, 1000g, 100g-měkký štěněčí) v různých barevných provedeních. Na internetu je několik firem, které tyto výrobky prodávají. Můžete se porozhlédnout i na výstavě psů.

Pro začátek je dobré koupit si alespoň 5 dummy a dummy vestu nebo tašku, která vám uvolní ruce, abyste se mohli věnovat práci se psem.

Tenisové míčky- retrieveri je prostě milují. Jsou ideální odměnou za poslušnost, snadno se schovávají ve vyšší trávě, proto jsou ideálním pomocníkem při učení dohledání a procvičování nosu psa.

Píšťalka – nemáme nic proti, když se páníček rozhodne povelovat svého psa pouze svým hlasem. Ale uznejte, že píšťalka tolik neprojevuje emoce, jako hlas a je jí slyšet na pár stovek metrů i při silnějším větru, což byste silou hlasu nedokázali.

Trialové (moxon) vodítko – mnoho začínajících pejsků má problém s chůzí u nohy. Toto vodítko je jednoduchá smyčka, jištěná brzdou, díky které můžete vodítko zafixovat ve správné poloze na krku psa. Díky tomuto vodítku se z 40ti kilového výrostka může stát pes klidně následující vaši nohu. (poznámka: při soutěžích WT nesmí mít pes na krku vodítko, ani obojek proti klíšťatům a to z bezpečnostních důvodů)

Jako u žádného odvětví kynologie se nestanou zázraky za noc. Pokud chcete dosahovat dobrých výsledků nebo jen chcete svého psa dobře vycvičit, bude vás to stát mnoho úsilí. Pro začátek bych vám doporučila zkontaktovat některého z trenérů, aby vám poradil jak začít, případně aby s vámi prokonzultoval konkrétní situaci.

Při výcviku nepotřebujete oplocené cvičiště s anglickým trávničkem. Ba naopak terén musí být různorodý. Vyberte si několik míst, které budete při tréninku střídat a na které se můžete opakovaně vracet. Ze začátku si s házením aportů můžete poradit sami. Postupem času však budete potřebovat jednoho pomocníka (házeče/kladeče), který vám bude odhazovat a pokládat aporty (většinou k této nevděčné práci přemluvíte rodinného příslušníka, či kamarády). Když zvládnete práci se svým psem sami, ať už svépomocně nebo za odborného dohledu trenéra, bude na čase začít cvičit ve skupině s druhým a více psy. Retrieveři jsou psi bezkonfliktní a ostatní psy musí při práci dobře snášet.

V dalším díle časopisu se v povídání o WT zaměříme na podrobný popis disciplín, které vás mohou na WT potkat a jak se na ně dobře připravit.